

МЕЛОДИЯТА НА МАЙСТОРА

chitanka.info

Свършения от Северните Врати казал на Жълтия прародител:

— Владетелю, вие изпълнявахте мелодията „Изгрев“ край езерото Дунтин. Слушах я и отначало се изплаших, после се отдадох на не-действие, а накрая се смутих. Мълчах развълнуван и дълго не можах да дойда на себе си.

— Близко си до истината, — отговорил му Жълтия прародител. — Композирах тази мелодия с човешка помощ, настроих цина^[1] с помощта на природата, изпълних мелодията с помощта на обредите и дълга, напълних я с велика чистота. Истинската мелодия отначало съответства на човешките дела, съгласува се с естествените закони, осъществява се с помощта на петте добродетели, отговаря на естествеността; след това тя привежда в хармония четирите годишни времена, привежда към великото единство цялото множество от неща. Едно годишно време се сменя от друго и съответно се раждат всичките неща, ту разцъфвайки, ту увяхвайки с постоянно разпределение на гражданските и военните дела. Прозрачният и мътният ефир с помощта на силите на горещината и студа се съединяват хармонично, в потоците светлина се чувства тяхното единение. За да се пробудят насекомите, им изпращам гръм. Край без изход, начало без зачеване. Ту смърт, ту раждане, ту упадък, ту подем — тези явления са постоянни и безкрайни, но всеки път са неочаквани, затова и си се изплашил.

Отново засвирих мелодията, която обединява силите на горещината и студа, озарих я със сиянието на слънцето и луната. Звуците ѝ са ту отривисти, ту протяжни, ту нежни, ту сурови, всички те се изменят заедно. В тях има постоянство, защото няма преобладаващо. Звуците изпълват цялата долина. Размахът на мелодията се определя от обема на нещата; прегради всички процепи и силата ѝ ще се съхрани. Тя е широка и свободна, названието ѝ е високо и светло. Затова душите на предците и боговете ще останат в мрака, а слънцето и луната, планетите и звездите ще се движат според порядъка си. Спирах се заедно с тези, които имат предел, движех се заедно с тези, които са безкрайни. Размишлявах за тях, но не можех да ги достигна; гледах ги, но не можех да ги видя; следвах ги, но не можех да ги догоня. Стоях безмълвен на пътя към четирите пустоти, опрян на един висок платан, и пеех. Зрението ми се изтощи в стремежа да видя всичко, силите ми свършиха в стремежа да догоня всичко. Не успях да

достигна всичко и тялото ми се изпълни с пустота, успокои се, затова и ти си се отдал на недействие.

Засвирих отново, без да ме мързи, съединявайки мелодията с естествения живот. Звуците идваха един след друг без ред, безформени. Разливайки се широко, но без да се разтягат. Сумрачна и смутна, почти беззвучна, мелодията не излизаше отникъде, задържаше се в дълбоката тъма. Едни я наричаха смърт, а други — раждане; едни — плод, други — цъфтеж. Тя се разсейваше в движение, изместваше се, не се придържаше към постоянното. Съмняваха се в нея, предоставяйки на мъдрия да я изучава. Мъдрият постигаше природата ѝ, следваше естественото. Творческата сила на природата още не беше докосната, а всичките пет сетива бяха вече готови. Това се нарича естествена мелодия — няма думи, а сърцето се радва. Затова родът на Владеещите Огъня я прослави в химн.

*Вслушай се — няма да чуеш звука ѝ.
Форми няма да видиш, като се вгледаш.
Запълва небето, запълва земята,
Обгръща шестте полюса.*

Ти поиска да я чуеш, но не я разбра и затова се смути. Започнах мелодията със страх, а страхът предизвиква досада. После засвирих по-мързеливо, ти се отдаде на недействие и затова всичко отстъпи. Накрая предизвиках смут. От него хората стигат до помрачение, а оттам — до пътя. Можеш да се изпълниш с пътя и да живееш с него.

[1] Вид китайска лютня. ↑

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.